

за това тыя мѣстны описанія сѫ толкова вѣрны.

80⁰ Омироſъ на Еллинскій языκъ знамену-
ва слѣпъ, та Іліадоſъ ту омиру рапсодіе
(както сѫ паричали и наричатъ Иліадж-тѣ) ице
рече: слѣпецки пѣſни за Иліона (Трои).
Тыя пѣſни сѫ наречены така, зачто-то гы сѫ
пѣли най-много слѣпци-ти и отъ тѣхъ сѫ сѣб-
раны. Нѣкои по това наименование си сѫ прѣд-
ставили, че съчинитель-тѣ на Иліадж-тѣ е бывъ
слѣпъ; а зачто-то слѣпъ человѣкъ не може да
съчини така вѣрны описанія за мѣста-та, то
казвать, че Гомеръ е бывъ окатъ, кога е съчи-
нявалъ това твореніе. та послѣ е ослѣпѣлъ.
Това е само едно лученіе безъ никаквы доказа-
телствъ а.

Всичко това ясно показва, какъ пѣſни-ты
отъ които е съставена Иліада-та, не сѫ съчи-
нены отъ единъ человѣкъ, а сѫ твореніе на
родно, пѣſни, които всичкий народъ е съчиня-
валъ и пѣлъ; за това тыя не писаны не печата-
ны сѫ ся увардили въ народа толкова вѣко-
ве, та сѫ могли въ Пизистратово-то врѣмя да гы
еъбержъ отъ него. Има толкова отлични тво-
ренія на различни языци, за които на вѣрио
знаемъ, че сѫ съчинени отъ единъ человѣкъ
а никое отъ тѣхъ не е усвоилъ нѣкой народъ
да го изучи така, каквото, безъ да е то писа-
не, напечитано и прѣпечатвано, да ся упази